

Jákob forrása akkora már 'pogány' vidék. Ki az a balga, aki déli tűző napfényben megy a kútra, majd vissza a nehéz korsóval? Hát az, aki nem akar találkozni másokkal – mert túl jól ismerik a helyiek.

Jézus három szabályt is megszeg: szóba áll a pogány (1), bűnös (2) nővel (3). Sejtelmes párbeszéd. A pogány nő „atyánk”-nak nevezi Jákobot, és csípősen társalog Jézussal. Jézus talányos jelképpel válaszol („soha többé meg nem szomjazik”). A nő vevő rá, megérne neki. Most meg Jézus ugratja a férjével, sőt férjeivel. A nő már nem csipkelődik. Megdöbben. („Uram, látom, hogy próféta vagy.”) Egy kicsit azért próbára teszi (Hol kell imádni Istent?). Válaszában Jézus hazabeszél („Ti azt imádjátok, akit nem ismertek, mi azt imádjuk, akit ismerünk, mert az üdvösség a zsidók közül támad”), majd túllép ezen, kitágítja a világot („Igazi imádói lélekben és igazságban imádják az Atyát, mert az Atya is ilyen imádókat keres. Az Isten Lélek, és akik imádják őt, azoknak lélekben és igazságban kell imádniuk”). A nő meglepően sokat ismer a zsidó szemléletből, Jézus pedig ennek a lenézett pogány nőnek mutatja meg titkolt személyét.

Belépnek a képbe a tanítványok, akik nem mondják ki, amit gondolnak. A nő pedig önfelédten (korsóját otthagya) fut el a prófétai hírral, ami vonzza a kíváncsiskodókat.

Jézus felkészíti a tanítványait: beszél küldetéséről („teljesítem annak akaratát, aki elküldött engem, és bevégezzem az ő munkáját”); ezután a tanítványok küldetéséről is, az aratás hasonlatával; majd tanítja a pogányokat is, akik hittek neki (akár a zsidóknál is jobban).

Kérdéseim: Kit tartok pogánynak? – Hogyan kezelem a lenézettet, az idegent? – Mi a küldetésem? Teljesítem-e? – Ki kíváncsi rá? – Imádom-e Istent lélekben és igazságban? Mi a következménye?

Lelovics László, Kaposvár

„A Szabadító ezt mondta nekik: ”Számomra eledel, hogy megtegyem Küldöm akaratát, és bevégezzem művét.” (Jn 4,34)

1. Mekkora bennem a bűgőség? Mire?
2. Mire érzek küldetést? Kitől?
3. Milyen feladatokat látok meg?

[Ange!]